

gationer osv. er sluppet bedre fra diverse bankkrak end Norge og Sverige?»

Begrundelse

Bankkriser i Norge og Sverige blev løst ved, at det offentlige overtog diverse banker og indskød kapital i de kriseramte banker. Nu har det offentlige i Norge og Sverige med overskud solgt bankaktier og igen privatiseret de kriseramte banker, så skatteyderne er friholdt for tab. Norge og Sverige har derved undgået bank-skandaler og friholdt skatteyderne for et varigt tab.

Svar (13/6 96)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

De danske pengeinstitutter har i mindre omfang været ramt af kriser i de sidste 10 år end de øvrige nordiske lande. Dette fremgår bl.a. af rapporten: »Redning af pengeinstitutter siden 1984« afgivet af Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende Det Finansielle Marked, Økonomiministeriet, juni 1995. Selv om pengeinstitutternes tab og hensættelser i Danmark siden begyndelsen af 1980'erne i gennemsnit har ligget på niveau med de øvrige nordiske lande, har omkostningerne for det offentlige været langt lavere i Danmark.

Dette skyldes bl.a., at danske pengeinstitutter set i international målestok var ganske velkonsoliderede. I modsætning til de øvrige nordiske lande havde danske pengeinstitutter ved overgangen til EU's kapitaldækningsregler således en ekstra stødpude af kapital. Endvidere er der i Danmark lang tradition for at hensætte på tabs-truede engagementer og for, at tilsynet foruden indberetninger er baseret på besøg i institutterne med gennemgang på stedet. Det har også spillet en rolle, at tabene i Danmark har været spredt ud over en længere periode, mens tabene i de andre lande var meget koncentreret til de første år i 1990'erne.

Vedrørende skattefradrag i Danmark henvises til konklusionen fra ovennævnte rapport, hvori det anføres, at det er muligt, at der ikke vil være skattemæssige omkostninger forbundet med pengeinstitutredningerne for alle pengeinstitutter under ét, jf. side 10-11 og kapitel 5.

Investorer i danske bankaktier og bankobligationer har lidt tab. Også i de andre nordiske

lande har aktionærene haft tab. Sådan er det jo i en markedsøkonomi: risikovillig kapital, som i gennemsnit indebærer et relativt højt afkast, er forbundet med større risici. Det kan og bør der ikke laves om på. Staten – og det vil i sidste ende sige skatteyderne – bør udsætte sig så lidt som muligt for disse risici. Når staten i de øvrige nordiske lande har måttet påtage sig relativt større risici i pengeinstitutsektoren, skyldes det omfanget af kriserne i disse lande.

Den svenske stat og centralbanks kapitaltilførsler og lån i forbindelse med redning af pengeinstitutter beløb sig til 65 mia. skr. Der er indtil nu solgt aktier for en værdi på 10-11 mia. skr. Der forventes yderligere salg i den kommende tid. Det samlede tab forventes at løbe op i 20-25 mia. skr. Den finske stats kapitaltilførsler og lån har beløbet sig til 43-48 mia. fmk., men tabet forventes at blive mindre, når de statslige aktiver sælges.

Den norske stats og centralbanks kapitaltilførsler og lån har udgjort 22,5 mia. nkr. Staten har solgt aktier for en værdi på 8 mia. nkr. Baseret på de nuværende markedsværdier har den norske stat og centralbank haft et mindre overskud på bankovertagelserne. Dette regnestykke forudsætter imidlertid, at staten og centralbanken kan afhænde deres betydelige beholdninger af pengeinstituttaktier uden at påvirke markedskursen. Staten forventer at nedbringe aktiebeholdningen yderligere, men der skal indtil videre kun ske en delvis privatisering.

For alle nordiske lande gælder det, at konjunkturudviklingen har afgørende betydning for den endelige opgørelse af staternes og centralbankernes engagering i redning af pengeinstitutter.

Spm. nr. S 2536

Til erhvervsministeren (11/6 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse sagsbehandlingstiden, antallet af behandlede sager samt sagstyper i Erhvervsankenævnet?«

Begrundelse

Svaret bedes givet i skemaform for de sidste 5 år. Svaret bedes indeholde oplysninger om